



## LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

### SPRENDIMAS

#### DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS NEGALIOS PAGRINDU APMOKANT UŽ PASLAUGAS RESTORANE „FORTAS“ TYRIMO

2023 m. vasario 13 d. Nr. (22)SN-200)SP-11  
Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba (toliau vadinama ir Tarnyba) 2022 m. gruodžio 1 d. gavo pareiškėjo P. K. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl galimos diskriminacijos negalios pagrindu ribojant galimybes tinkamai atsiskaityti už paslaugas banko kortele.

Pareiškėjas pateikė informaciją, kad turi regos negalią.

Skunde jis rašė, jog 2022 m. lapkričio 11 d. lankėsi restorane „Fortas“ (Algirdo g. 17, Vilnius). Problema kilo, kai Pareiškėjas norėjo apmokėti savo sąskaitą banko kortele ir paprašė atnešti kortelių skaitytuvą. Padavėja atnešė kortelių skaitytuvą, bet jis buvo ne su mygtukais, bet su liečiamu ekranu, kuriame Pareiškėjas turėtų suvesti PIN kodą. Pareiškėjas prašė galimybės atsiskaityti kitu banko kortelių skaitytuvu su fiziniais mygtukais, nes Pareiškėjas negali matyti liečiamo ekrano ir įvesti savo PIN kodo. Padavėja Pareiškėją informavo, jog neturi galimybės sudaryti sąlygų atsiskaityti kortelių skaitytuvu su fiziniais mygtukais, nes tokių prietaisų nebeturi. Pareiškėjui teko kitam asmeniui pasakyti savo PIN kodą, kad būtų galima patvirtinti mokėjimą.

Pareiškėjas teigė, kad ir kiti neregiai bei silpnaregiai ir kitose paslaugų teikimo vietose susiduria su panašiomis problemomis dėl liečiamų banko kortelių skaitytuvų.

Pareiškėjas prašo atsakyti, ar buvo pažeistas Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymas arba kitas teisės aktas, apibrėžiantis asmenų su regos negalia naudojamą banko kortelių skaitytuvais. Jeigu buvo pažeisti įstatymai, inicijuoti įstatymų pakeitimus, užtikrinančius teisę į lygias galimybes. Pareiškėjas teigia, kad paslaugų teikėjai dažnai net nesusimąsto, kad „liečiami ekranai yra blogis“ (šios ir kitų citatų kalba netaisyta).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierė Birutė Sabatauskaitė (toliau – lygių galimybių kontrolierė) 2022 m. gruodžio 12 d. raštu Nr. (22)SN-200)S-595 kreipėsi į UAB „Restoranų grupę FORTAS“ (toliau – Bendrovė) ir paprašė motyvuotai paaiškinti, ar regos negalia turintiems

klientams restoranuose „Fortas“ yra sudarytos galimybės susimokėti už paslaugas naudojantis jiems tinkamu kortelių skaitytuvu; jei ne – dėl kokių priežasčių; ar restoranuose „Fortas“ padavėjams yra suteikti tik kortelių skaitytuvai su liečiamu ekranu.

Taip pat buvo paprašyta pateikti kitą, su atliekamu tyrimu susijusią, informaciją.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t è:

2022 m. gruodžio 20 d. Tarnyboje buvo gautas Bendrovės generalinio direktoriaus 2022 m. gruodžio 20 d. raštas Nr. 02-04-1144, kuriuo Bendrovė informavo, jog įsipareigoja užtikrinti klientams galimybę restorane atsiskaityti banko kortele naudojant kortelių skaitytuvą, turintį fizinius mygtukus.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Tyrimo metu buvo vertinama, ar Bendrovė, sudarydama sąlygas už paslaugas atsiskaityti tik banko kortelių skaitytuvu be fizinių mygtukų, nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatų, pagal kurias, įgyvendindamas lygias galimybes, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (toliau – Konvencija), kurios dalyvė yra Lietuva, 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog valstybės, Konvencijos šalys, užtikrina, kad prieš įstatymą visi asmenys lygūs ir lygūs pagal įstatymą, taip pat turi teisę į lygiavertę įstatymo apsaugą ir teisę vienodai naudotis įstatymo teikiamomis galimybėmis be jokio diskriminavimo. Valstybės, šios Konvencijos šalys, draudžia bet kokį diskriminavimą dėl neįgalumo ir garantuoja neįgaliesiems vienodą ir veiksmingą teisinę apsaugą nuo diskriminavimo dėl bet kokios priežasties (Konvencijos 5 straipsnio 2 dalis).

Konvencijos 9 straipsnyje „Prieinamumas“ įtvirtinta pareiga valstybėms, Konvencijos šalims, siekti, kad neįgalieji galėtų gyventi savarankiškai ir visapusiškai dalyvauti visose gyvenimo srityse, imtis atitinkamų priemonių, užtikrinant neįgaliesiems lygiai su kitais asmenimis fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumą tiek miesto, tiek kaimo vietovėse. Šios priemonės, kurios apima prieinamumo kliūčių ir trukdžių nustatymą ir pašalinimą, *inter alia* taikomos: pastatams, keliams, transporto priemonėms ir kitokiems vidaus ir lauko objektams, įskaitant mokyklas, būstą, medicinos įstaigas ir darbo vietas; informacijos, ryšių ir kitokioms tarnyboms, įskaitant elektronines ir avarines tarnybas.

Pagal Konvencijos 9 straipsnio 2 dalies nuostatas, valstybės, Konvencijos šalys, įpareigojamos imtis atitinkamų priemonių, siekiant rengti ir skleisti visuomenei prieinamų objektų ar jai teikiamų paslaugų prieinamumo būtiniausius standartus ir gaires bei kontroliuoti, kaip jie įgyvendinami; užtikrinti, kad privačios įmonės, siūlančios visuomenei prieinamus objektus ar jai teikiamas paslaugas, atsižvelgtų į visus neįgaliųjų prieinamumo aspektus; suteikti galimybę pasinaudoti įvairių pagalbininkų ir tarpininkų paslaugomis, įskaitant gidus, skaitovus ir profesionalius gestų kalbos vertėjus, kad sudarytų sąlygas patekti į pastatus ir kitus visuomenei prieinamus objektus; skatinti kitokias atitinkamas pagalbos ir paramos neįgaliesiems formas, kad užtikrintų jiems galimybę gauti informaciją; skatinti naujų informacijos ir ryšių technologijų ir sistemų, taip pat ir interneto, prieinamumą neįgaliesiems; ankstyvuojant etapu skatinti prieinamų informacijos ir ryšių technologijų ir sistemų projektavimą, kūrimą, gamybą ir platinimą, kad šios technologijos taptų prieinamomis už mažiausią įmanomą kainą.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių komitetas 2014 m. gegužės 22 d. Konvencijos 9 straipsnio „Prieinamumas“ komentare (toliau – Komentaras) nurodė, jog prieinamumas yra neįgaliųjų gyvenimo savarankiškai ir visapusiško bei lygiateisio dalyvavimo visuomenės gyvenime prielaida. Be fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumo neįgalieji neturės lygių galimybių dalyvauti savo visuomenės gyvenime (Komentaro 1 punktas).

Svarbu, kad prieinamumo klausimas būtų sprendžiamas visais aspektais, apimant fizinę aplinką, transportą, informaciją ir ryšius, taip pat paslaugas. Subjektų, valdančių pastatus, transporto infrastruktūrą, transporto priemones, informaciją ir ryšius, taip pat paslaugas, juridinio asmens statusas ir viešasis ar privatusis pobūdis nebeakcentuojami. Visuomenei teikiamos prekės, produktai ir teikiamos turi būti prieinamos visiems, neatsižvelgiant į tai, ar juos / jas valdo ir (arba)

tiekia / teikia valstybės institucija ar privati įmonė. Neįgalieji turėtų turėti vienodas galimybes naudotis visomis visuomenei tiekiamomis prekėmis, produktais ir teikiamomis paslaugomis taip, kad būtų užtikrintos veiksmingos bei vienodos galimybės ir gerbiamas jų orumas. Toks požiūris kyla iš draudimo diskriminuoti; prieinamumo galimybių užtikrinimas turėtų būti laikomas diskriminacija, nesvarbu, ar kaltininkas yra viešasis ar privatus subjektas (Komentaro 13 punktas). Konvencijos 9 straipsnyje aiškiai įtvirtintas prieinamumas kaip prielaida neįgaliesiems gyventi savarankiškai, visapusiškai ir lygiateisiškai dalyvauti visuomenės gyvenime ir lygiai su kitais asmenimis neribotai naudotis žmogaus teisėmis bei pagrindinėmis laisvėmis (Komentaro 14 punktas).

Reikėtų aiškiai atskirti įsipareigojimą užtikrinti visų naujai suprojektuotų, pastatytų ar pagamintų objektų, infrastruktūros, prekių ir paslaugų prieinamumą nuo įsipareigojimo pašalinti kliūtis ir užtikrinti esamos fizinės aplinkos ir transporto, informacijos ir ryšių, taip pat visuomeninių paslaugų prieinamumą. Visi nauji objektai, infrastruktūra, priemonės, prekės, produktai ir paslaugos turi būti sukurti taip, kad būtų visiškai prieinami neįgaliesiems, laikantis universalios dizaino principų. Valstybės, Konvencijos šalys, yra įsipareigojusios užtikrinti esamos fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, taip pat visuomenei teikiamų paslaugų prieinamumą neįgaliesiems. Tačiau, kadangi šis įsipareigojimas įgyvendinamas pamažu, valstybės, Konvencijos šalys, turėtų nustatyti aiškius esamų kliūčių pašalinimo terminus ir skirti tinkamus išteklius. Be to, valstybės, Konvencijos šalys, turėtų aiškiai nustatyti įvairių institucijų (įskaitant regionines ir vietos institucijas) ir subjektų (įskaitant privačius subjektus) funkcijas, kurios turėtų būti vykdomos, siekiant užtikrinti prieinamumą (Komentaro 24 punktas).

Pagal Komentaro 23 punkto nuostatas: „Kadangi prieinamumas yra neįgaliųjų gyvenimo savarankiškai, kaip nustatyta Konvencijos 19 straipsnyje, ir visapusiško bei lygiateisiško dalyvavimo visuomenės gyvenime prielaida, atsisakymas pritaikyti sąlygas naudotis fizine aplinka, transportu, informacijos ir ryšių technologijomis, taip pat visuomenei prieinamais objektais ir paslaugomis turėtų būti laikomas diskriminacija.“

Lietuva Konvenciją ratifikavo 2010 metais ir įsipareigojo žmones su negalia integruoti į visuomenę sudarant palankias sąlygas užtikrinti jų orumą ir teises. Profesorius Jonas Ruškus, Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių komiteto narys, teigia, kad, ratifikavusi šią Konvenciją, Lietuva „įsipareigojo ir prisiėmė atsakomybę įgyvendinti Neįgaliųjų teisių konvencijos nuostatas savo šalių

įstatymuose ir praktikoje diegti lygybės ir nediskriminavimo, prieinamumo prie visuomenės išteklių, lygybės prieš įstatymą, gyvenimo savarankiškai ir įtrauktiems į bendruomenę principus<sup>1</sup>.”

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, kurios tikslas – saugoti pagrindines žmogaus teises, atitinkančias Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos garantuojamas teises, III antraštinėje dalyje, skirtoje lygybei, įtvirtintas lygybės prieš įstatymą principas (20 straipsnis), taip pat įtvirtintas bet kokios diskriminacijos draudimas, ypačingai dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos.

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas pamatinis lygybės principas. Konstitucijos 29 straipsnyje skelbiama, jog įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys yra lygūs, žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Aiškindamas Konstitucijos 29 straipsnio nuostatas, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas, kurio turi būti laikomasi ir leidžiant įstatymus, ir juos taikant, ir vykdant teisingumą, įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas reiškia žmogaus prigimtinę teisę būti traktuojamam vienodai su kitais, įtvirtina formalią visų asmenų lygybę, taip pat kad asmenys negali būti diskriminuojami arba kad jiems negali būti teikiama privilegijų (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas). Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius (Konstitucinio Teismo 1998 m. lapkričio 11 d. nutarimas). Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas būtų pažeistas, jeigu tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, būtų kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisinamas (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 20 d. ir 2003 m. gruodžio 30 d. nutarimai).

---

<sup>1</sup> Jonas Ruškus: Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencija keičia pasaulį. 2014; <http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2014-06-16-jonas-ruskus-jungtiniu-tautu-neigaliuju-teisiu-konvencijakeiciapasauli/118862>.

Lygių galimybių įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, jog šio įstatymo paskirtis – užtikrinti, kad būtų įgyvendintos Konstitucijos 29 straipsnio nuostatos, įtvirtinančios asmenų lygybę ir draudimą varžyti žmogaus teises ir teikti jam privilegijas lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Taip pat šiuo įstatymu siekiama, kad būtų įgyvendintos ir Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, kitų tarptautinių sutarčių nuostatos. Taigi, Konstitucijoje įtvirtintos asmenų lygybę reglamentuojančios pagrindinės nuostatos yra perkeltos į Lygių galimybių įstatymą, kuris draudžia diskriminaciją šio įstatymo taikymo srityje ne tik dėl konstitucinių nediskriminavimo pagrindų, bet ir dėl kitų žmogaus tapatybės požymių ar priskiriamų savybių, kurios yra įtvirtintos Lygių galimybių įstatyme.

Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje diskriminacija apibrėžiama kaip tiesioginė ar netiesioginė diskriminacija, priekabiavimas, nurodymas diskriminuoti dėl lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos. Tiesioginė diskriminacija pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 9 dalį laikomas elgesys su asmeniu, kai dėl pirmiau išvardintų pagrindų asmeniui taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui. Analogiškos nuostatos numatytos atitinkamose Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 1 ir 9 dalyse.

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas 2022 m. lapkričio 11 d. lankėsi Bendrovės valdomame restorane „Fortas“ (Algirdo g. 17, Vilnius). Pareiškėjas skunde rašė, jog turi regos negalią. Problema kilo, kai Pareiškėjas norėjo atsiskaityti už paslaugas banko kortele. Restorano darbuotojai atnešė banko kortelių skaitytuvą, bet šis aparatas buvo liečiamu ekranu, t. y., neturėjo mygtukų. Pareiškėjas dėl savo negalios negalėjo įvesti savo banko kortelės PIN kodo, taigi turėjo atskleisti restorano darbuotojui kortelės PIN kodą. Restoranas neturėjo kitokio banko kortelių skaitytuvo, t. y., aparato su mygtukais.

Bendrovė konkrečios situacijos raštu detalai nekommentavo, bet įsipareigojo savo restoranuose užtikrinti galimybę klientams atsiskaityti banko kortele naudojant kortelių skaitytuvą, turintį fizinius mygtukus.

Primintina, jog pagal Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatas: „įgyvendindamas lygias galimybes, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir

paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.“

Nagrinėjamu atveju situacija yra susijusi su netiesiogine diskriminacija. Pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 5 dalies nuostatas, „netiesioginė diskriminacija – veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie formaliai yra vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, nebent šį veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.“

Taigi banko kortelių skaitytuvai su liečiamu ekranu ir jų naudojimas Bendrovės restoranuose galėtų būti laikomas neutralia sąlyga arba praktika, kuri formaliai yra vienoda visiems, bet būtent asmenys su regos negalia negali liečiamame ekrane matyti, ką tiksliai spaudžia, taigi patenka į mažiau palankią situaciją, kadangi savarankiškai negali apmokėti už paslaugas.

Darytina išvada, kad nesudarymas sąlygų regos negalią turintiems asmenims savarankiškai banko kortele apmokėti už paslaugas turėtų būti laikomas netiesiogine diskriminacija negalios pagrindu. Pastebėtina, kad skundo tyrimo metu nebuvo gauta jokios informacijos ir neįžvelgta galimybės pripažinti, jog tokiu ribojimu galėtų būti siekiama kokio nors teisėto tikslo. Primintina, jog vien finansiniai argumentai negalėtų būti taikomi savaime pateisinant netiesioginę diskriminaciją negalios pagrindu, kadangi pareiga užtikrinti paslaugų prieinamumą laikytina besąlygine.

Konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju Bendrovė netiesiogiai diskriminavo Pareiškėją ir kitus regos negalią turinčius asmenis negalios pagrindu, t. y., pažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatas.

Primintina, kad Bendrovė įsipareigojo sudaryti klientams sąlygas savo restoranuose apmokėti už paslaugas ir banko kortelių skaitytuvais su fiziniais mygtukais, t. y., jau tyrimo metu pasižadėjo nutraukti lygias galimybes pažeidžiančius veiksmus. Sprendimo surašymo dieną (2023 m. vasario 8 d.) Tarnyboje nebuvo gauta tikslios informacijos, ar banko kortelių skaitytuvai su fiziniais mygtukais šiuo metu jau yra pasiekę konkrečius restoranus.

Papildomai pažymėtina, jog, atsižvelgiant į tai, kad banko kortelių skaitytuvus paslaugų teikėjams suteikia bankai, su šiuo sprendimu tikslinga supažindinti Lietuvos bankų asociaciją,

jungiančių bankus Lietuvoje. Be to, su šiuo sprendimu tikslinga supažindinti ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministeriją, kadangi ši ministerija priima Lietuvos Respublikos gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimų įstatymą įgyvendinančius teisės aktus, atlieka šio įstatymo poveikio *ex post* vertinimą.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 16 straipsniu, 17 straipsniu, 29 straipsnio 2 dalies 2 punktu,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Kreiptis į Bendrovę ir siūlyti užtikrinti galimybę regos negalią turintiems klientams sąlygas susimokėti už paslaugas jiems tinkamais banko kortelių skaitytuvais, t. y., aparatais su fiziniais mygtukais.

2. Įpareigoti Bendrovę išnagrinėti šį sprendimą ir apie nagrinėjimo rezultatus bei sprendimo vykdymą informuoti lygių galimybių kontrolierę per 30 dienų nuo sprendimo gavimo dienos, t. y., pateikti informaciją, ar Bendrovė užtikrino sąlygas savo restoranuose apmokėti už paslaugas ir banko kortelių skaitytuvais su fiziniais mygtukais.

3. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją, Bendrovę, Lietuvos bankų asociaciją bei Socialinės apsaugos ir darbo ministeriją.

Sprendimas per 1 (vieną) mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatyta tvarka.

Lygių galimybių kontrolierė

Birutė Sabatauskaitė